

3) Postanowienia cz. 1 i 2 nie dotyczą wierzytelności instytucji kredytu długoterminowego.

Art. 37. Sumy, składane do depozytu Państwowego Banku Rolnego w myśl powołanej ustawy z dnia 12 marca 1932 r. oraz rozporządzenia niniejszego, podlegają oprocentowaniu w wysokości nie niższej, aniżeli wkłady składane na rachunek bieżący w tymże Banku.

Art. 38. 1) Z kwot wpłaconych przez nabywców do depozytu Państwowego Banku Rolnego w myśl art. 5 ustawy z dnia 12 marca 1932 r. o ułatwieniu spłaty uciążliwych zobowiązań, obciążających gospodarstwa rolne, mogą być za zgodą tych nabywców wypłacone właścicielowi na koszty parcelacji oraz na spłaty zaległych rat instytucji kredytu długoterminowego lub innych uciążliwych zobowiązań, sumy, jakie okręgowy urząd ziemski uzna na ten cel za niezbędne. Zgoda nabywców nie będzie wymagana, jeżeli sumy, przez nich wpłacone, będą przez właściciela parcelowanej nieruchomości zabezpieczone w sposób, który okręgowy urząd ziemski uzna za dostateczny.

2) Parcelujący, który sum wpłaconych mu przez nabywców nie złoży do depozytu Państwowego Banku Rolnego w przeciągu czternastu dni od ich otrzymania, podlega karze aresztu do 6 tygodni i grzywny do 3000 zł albo jednej z tych kar. Rozpoznawanie tych przestępstw należy do władz administracyjnych.

Art. 39. 1) Jeżeli przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego zostało wydane zezwolenie na parcelację nieruchomości i parcelacja ta prowadzona jest z zastosowaniem ustawy z dnia 12 marca 1932 r. o ułatwieniu spłaty uciążliwych zobowiązań, obciążających gospodarstwa rolne, — rozporządzenie niniejsze może być zastosowane do tej nieruchomości na wniosek parcelującego z wyłączeniem jednak postanowień art. 8 — 13.

2) W przypadkach stosowania rozporządzenia niniejszego nie będzie miał zastosowania art. 57 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 1, poz. 1).

Art. 40. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości.

Art. 41. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
 Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*
 Minister: *Wł. Zawadzki*
 Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*
 Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*
 Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*
 Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*
 Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*
 Minister Wyznań Religijnych
 i Oświecenia Publicznego: *J. Jędrzejewicz*
 Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Sew. Ludkiewicz
 Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*
 Minister Komunikacji: *Kühn*
 Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*
 Minister Poczty i Telegrafów: *Boerner*

655.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 23 sierpnia 1932 r.

o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o rejestrowym zastawie rolniczym.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i art. 1 lit. a) ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 165) postanawiam co następuje:

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o rejestrowym zastawie rolniczym (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 360) wprowadza się zmiany następujące:

1) art. 3 otrzymuje brzmienie następujące:

„Zastawiać można jedynie na rzecz państwowych instytucji kredytowych oraz innych instytucji, które oznaczy Minister Skarbu”;

2) w art. 6 wprowadza się nowy czwarty ustęp w brzmieniu następującem:

„Sąd winien niezwłocznie powiadomić o treści wpisu prawa zastawu do rejestru zastawowego właściwych dla miejsca, w którym znajduje się przedmiot zastawu: komornika, powiatową władzę administracji ogólnej oraz urząd skarbowy”;

3) w art. 8 w ust. 2 wyrazy: „na jego żądanie” zastępuje się wyrazami: „lub osobę przez niego upoważnioną oraz władzę administracyjną”;

4) art. 10 otrzymuje brzmienie następujące:

„Przedmiot zastawu nie podlega zajęciu egzekucyjnemu (aresztowi, sekwestrowi) i nie może być wciągnięty do masy upadłościowej jego właściciela dla zaspokojenia wierzytelności zarówno prywatnych, jak Skarbu Państwa lub komunalnych, z wyjątkiem należności z tytułu podatku gruntowego, majątkowego i przemysłowego, dopóki wierzytelność pod zastaw ten udzielona nie zostanie spłacona. Zastawnik ma prawo przyjęte pod zastaw przedmioty realizować dla zaspokojenia swych wierzytelności pod ich zastaw udzielonych bądź na giełdzie, o ile są przedmiotem transakcji giełdowych, bądź w drodze licytacji publicznej.

W razie skierowania egzekucji z wierzytelności Skarbu Państwa, wymienionych w ust. 1, do przedmiotu zastawu, urząd skarbowy, który przeprowadza egzekucję, obowiązany jest przesłać bezwzględnie zawiadomienie o egzekucji zastawnikowi.”;

5) w art. 12 ust. 1 i 3 oraz w art. 13 ust. 2 wyrazy: „art. 2” zastępuje się wyrazami: „art. 3”;

6) w art. 15 ust. 1 wyrazy: „lat 3” zastępuje się wyrazami: „18 miesięcy”, w ust. 2 tegoż artykułu skreśla się użyty dwukrotnie wyraz: „administracyjnej”;

7) w art. 17 po wyrazie „wymagalna” stawia się kropkę, dalsze zaś wyrazy tego artykułu skreśla się;

8) art. 18 otrzymuje brzmienie następujące:

„W razie bezprawnego usunięcia przedmiotu zastawu z miejsca ujawnionego w rejestrze zastawowym, wierzytelność, zabezpieczona prawem zastawu, staje się natychmiast wymagalna.”;

9) art. 19 otrzymuje brzmienie następujące:
„W razie zupełnego zniszczenia lub istotnego uszkodzenia przedmiotu zastawu wierzytelność, zabezpieczona prawem zastawu, staje się natychmiast wymagalna.”;

10) art. 21 otrzymuje brzmienie następujące:

„Kto umyślnie

a) zniszczy albo bezprawnie usunie lub dopuści do usunięcia przedmiotu zastawu,
b) zastawi rzecz nie będącą jego własnością, podlega, jeśli za czyn ten nie grozi kara surowsza, karze więzienia od 6 miesięcy do 2 lat i grzywny do 10.000 zł.

Przestępstwo, wymienione w niniejszym artykule, jest na obszarze, na którym obowiązuje ustawa karna z 1852 r., występkiem; zamiast kary więzienia orzeka się karę aresztu ścisłego. Sprawy o przestępstwo, wymienione w niniejszym artykule, należą do właściwości sądów okręgowych.

Na żądanie przedstawiciela instytucji, na rzecz której ustanowiono rejestrowe prawo zastawu, powiatowa władza administracji ogólnej zbada na miejscu i stwierdzi protokółarnie stan przedmiotu zastawu; protokół będzie podpisany przez zastawcę lub jego pełnomocnika, w razie zaś ich nieobecności lub odmowy — przez dwóch świadków i może być odczytany jako dokument urzędowy na rozprawie sądowej.”

Art. 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom: Skarbu, Sprawiedliwości oraz Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 3. Upoważnia się Ministra Skarbu do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o rejestrowym zastawie rolniczym (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 360) z uwzględnieniem zmian wprowadzonych późniejszymi przepisami prawnymi oraz rozporządzeniem niniejszem.

Art. 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie 7 dni po dniu ogłoszenia i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister: *Wł. Zawadzki*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Wyznań Religijnych

i Oświecenia Publicznego: *J. Jędrzejewicz*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Sew. Ludkiewicz

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Komunikacji: *Kühn*

Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*

Minister Poczty i Telegrafów: *Boerner*

656.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 23 sierpnia 1932 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 czerwca 1924 r. o lichwie pieniężnej.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i art. 1 lit. a) ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 165) postanawiam co następuje:

Art. 1. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 czerwca 1924 r. o lichwie pieniężnej (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 574) ulega następującym zmianom:

1) § 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 1. W pieniężnych stosunkach kredytowych nie wolno wymawiać sobie i pobierać w gotówce lub innych wartościach korzyści majątkowych w formie procentu lub w jakiegokolwiek innej formie, przewyższających stopę procentową, którą określać będzie Minister Skarbu w drodze rozporządzeń.”;

2) w § 3 wyrazy: „określone w § 1 lub rozporządzeniach wydanych na zasadzie § 2” zastępuje się wyrazami: „ustalone w rozporządzeniach, wydanych na podstawie § 1 lub § 2”; w tymże paragrafie dodaje się nowy ustęp o brzmieniu następującem:

„W sprawach spornych przeciwko osobom nieobjętym § 2, rozstrzyganych na podstawie ust. 1, sąd może dopuścić dowód, nawet niepowołany przez strony, na okoliczności w tym ustępie wymienione, jeżeli powziął o nim wiadomość z oświadczeń stron lub z akt sprawy. Sąd nie jest także związany ustawowymi zasadami dowodowymi, lecz ma orzekać według swobodnego przekonania, polegającego na ocenie wszystkich okoliczności. W szczególności sąd może, jeżeli spisano dokument umowny, wziąć pod uwagę ustne przyrzeczenia, które korzystający z kredytu dał przed, przy lub po sporządzeniu dokumentu, chociażby nie były zgodne z dokumentem”.

Art. 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu i Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Z dniem tym na obszarze sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie w sprawach spornych, rozstrzyganych na podstawie § 3 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 czerwca 1924 r. o lichwie pieniężnej przeciwko osobom, nieobjętym § 2 tegoż rozporządzenia, dopuszczalne jest przesłuchanie stron według art. 330 — 336 kodeksu postępowania cywilnego (rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 651).

Do czasu wydania rozporządzenia, przewidzianego w art. 1 p. 1 rozporządzenia niniejszego, grani-